

അപരാധികൾ

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

അപരാധികൾ

കവിതാസമാഹാരം

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

താളിളക്കം

2020

പേര്: അപരാധികൾ

ഭാഷ: മലയാളം

വിഭാഗം: കവിതാസമാഹാരം

രചന: ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

പ്രസാധകർ: താളിളക്കം

ഡിസംബർ 2020

Layout Design: പ്രവീൺ വർമ്മ

Copyleft:

ലാടെക്കിൽ നിർമ്മിച്ചതാണിത്.
ഓൺലൈൻ വായനയ്ക്ക് വേണ്ടി.
ഉബുണ്ടു ഓപ്പറേറ്റിങ്ങ് സിസ്റ്റത്തിലൂടെ.
കടപ്പാട്: വിക്സിപ്പീഡിയ.

ഉള്ളടക്കം

വേതാളകേളി
കഞ്ചാവിന്റെ ചിറകുകളിൽ
തപ്തസന്ദേശം
എങ്ങനെയോ അങ്ങനെ!
കല്യാണബോംബ്

വേതാളകേളി

(ഒരു നാടകീയസ്വഗതഗീതം)

-സത്യമെന്നച്ഛുനാ,ണാക്കൊടും പാപിതൻ
 രക്തം കുടിക്കാതടങ്ങിലു ഞാനിനി !
 പത്രണ്ടു വത്സരം ! ഹാ, യുഗംപോലുള്ള
 പത്രണ്ടു നീങ്ങാത്ത നീണ്ട സംവത്സരം,
 ഉന്തിയുരുട്ടിക്കഴിച്ചുനൊരുവിധം
 നൊന്തൊന്നൊക്കൽത്തുറുങ്കിനകത്തു, ഞാൻ.
 ഇങ്ങിതാ വീണ്ടും കിടപ്പു പണ്ടത്തെയാ-
 കർമ്മപ്രപഞ്ചം, വികാരകോദ്രീപകം.
 എന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടതിന്നേകസാക്ഷത-
 മന്ദസ്തിതംതുകി നിൽക്കയാണെന്നിനോ !
 ഞാനിതിന്നേക്കാളുധഃപതിക്കാഞ്ഞതി-
 ലാണതിനിപ്പോളസുഖം മുഴുവനും.
 എന്തിതെൻ മുന്നിൽ, വെയിലും വെളിച്ചവും
 ചിന്തിച്ചിരിക്കും ദിനപ്രഭതെന്നെയോ?
 സന്തോഷപൂർവ്വം ശ്വസിപ്പിതോ വീണ്ടും,
 പ്പണ്ടത്തെയാമൽ സ്വതന്ത്രവായുക്കൾ, ഞാൻ?
 അന്നു ഞാൻ ദർശിച്ച സുരാഭതെന്നയാ-
 ണിന്നു, മതേ, നിഴലിപ്പതീ വീഥിയിൽ,
 കാരാലയത്തിൽക്കടന്നുവന്നെത്തിയ
 സുരാഭപോലുമിരുട്ടറയായിരുന്നു മേ !
 ഇത്രയുംകാല, മക്കാരാഗൃഹത്തിലെ
 മൃത്യുലോകത്തിൽത്തന്നിച്ചു കഴിച്ചു ഞാൻ.
 ഇന്നിതാ വീണ്ടും തിരിച്ചുവരുന്ന നിൻ
 മുന്നിലേ,ക്കെന്നിഷ്ടമർത്ത്യപ്രപഞ്ചമേ !

-എങ്കിലും-അയ്യോ,ഭയാനകം,ഭാവിതൻ
 ചെങ്കനൽചിത്തൊന്നൊരാത്തുറുക്കണ്ണുകൾ !
 എന്താണിനിയത്തെ ജാതകം?-ഒന്നുകിൽ
 പത്രണ്ടുവത്സരം വീണ്ടും!-അല്ലെങ്കിലോ,
 ഓർക്കുമൊഴേക്കും കിടുകിടുത്തിട്ടു,മാ-

ത്തുക്കുമരം !-അതേ,രണ്ടി-ലേതെങ്കിലും!
എന്നാലുമെന്താ,ക്കടിലചിത്തത്തിലെ-
ച്ചെന്നിണം കാണാതടങ്ങില്ല ഞാനിനി !

-സംഭവംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ഭൂതത്തിന്റെ
സംഭാവനയാം ശീഥിലസ്മരണകൾ,
മത്തുപിടിപ്പിക്കയാണിതാ വീണ്ടും,മെൻ
കത്തിപ്പടർന്നു പുകയും മനസ്സിനെ!
മൽപ്രതികാരമേ, കൽത്തുറകിൽ,ജജീവ-
രക്തത്തിനാൽ മുലപ്പാൽ നിനക്കേകി ഞാൻ,
ലാളിച്ചു ലാളിച്ചു പോറ്റി ഞാൻ മൽപ്രാണ-
നാളത്തിൽ നിന്നെ,യെന്നേകാദിലാഷമേ !
ജീവനെപ്പണ്ടേ കളഞ്ഞേനെ ഞാ,നതി-
ലേവമൊട്ടിപ്പിടിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ, നീ !
നിന്നെയൊട്ടുഷ്ടന്റെ ചെന്നിണച്ചോലയി-
ലൊന്നു നീന്തിക്കാനനുവദിക്കേണമേ !
ആയതിനാവശ്യമാകരുത്തൊക്കെയു-
മായത്തമാകാനനുഗഹിക്കേണമേ !
പിന്നെ, മണ്ണായി മറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ,യീ-
മന്നിൽനിന്നെൻ ജഡം, മായാമലീമസം !
മൽപ്രതികാരം, മധുരം മദകരം,
മൽപ്രാണലക്ഷ്യം രധിരാങ്കിതാസുരം !

-ആ രാത്രി!-അയ്യോ, ഭയങ്കരം !-ലോകത്തി-
ലാരാത്രി,യല്ലെങ്കി,ലെന്തിനണഞ്ഞുവോ?
എന്നെപ്പിശാചാക്കി മാറ്റുവാൻ ജീവിതം
കണ്ണീരിൽ മുക്കാൻ, സമസ്തവും മാതൃവാൻ !
അന്നത്തെയാക്കൊട്ടുംകൂരിരുൾ വീണതൊ-
ട്ടിന്നോളമെത്തില രശ്മിയൊന്നെങ്കിലും.
എല്ലാം തിമിരം, പ്രതികാരദീകരം
എല്ലാം രധിരാദിഷിക്തം,ഭയങ്കരം.
അന്നത്തെയാപ്പരമാർഥം, പിശാചിനോ-
ടെന്നെ ബന്ധിച്ചൊരാ രക്തപാനോത്സവം !-

ഹാ, നടുങ്ങുന്നു ഞാനിപ്പൊഴും തീക്കൊള്ളി-
യാണെൻ മനസ്സിൽ-നീയൊരു വേതാളമേ?

-നീ കലാകാരനോ?-നിഷ്കര,നിർദ്വ്യം
നീയല്ലി മാറ്റിക്കുറിച്ചതെൻ ജാതകം ?
കേവലം ധൂമം പിടിപ്പിച്ചു നീയെന്റെ
ജീവിതസ്വപ്നാനുഭൂതികൾ സർവവും !
അന്നോളമാർജ്ജിച്ച സൗഭാഗ്യസിദ്ധിക-
ളൊന്നോടെ വേരു പിഴുതുകളഞ്ഞു നീ.
മൊട്ടിട്ടുവന്നൊരൻ പ്രേമത്തിനെ, സ്വയം
കട്ടെടുത്തയ്യോ, ചുടലയിൽ നട്ടു നീ.
അദ്ഭുതം, നീയോ കലാകാരനെൻ ജീവ-
രക്തം കുടിച്ചൊരുകൊലയല്ലി, നീ?
വിട്ടയക്കില്ല വെറുതെ ഞാൻ നിന്നെ,യെൻ
നഷ്ടഭാഗ്യത്തിന്റെ കേതുനക്ഷത്രമേ !
നീ വമിച്ചിടും പുകകൊണ്ടു, മേലി,ലി-
ബ്ബുവിന്റെ ശാന്തികൾ മൂടാതിരിക്കണം.
പൊങ്ങിത്തുടങ്ങുന്നു ചക്രവാളത്തിൽനി-
ന്നങ്ങതാ, നിന്റെ മരണമണിയൊലി.
നിഷ്കരകീടമേ, നിന്നെക്കിടത്തുവാൻ
പട്ടടുക്കിത്തുടങ്ങിയഷ്ടാഗകൾ.
അന്ധകാരത്താൽ വിരിച്ചുതുടങ്ങുന്നി-
തന്തി, നിന്നത്യമാമാനനാച്ഛാദനം.
ഇന്നു വിടരുന്ന പാതിരാപ്പുകൾ, നിൻ
ദുർമരണത്തിൻ ചരിത്രം കുറിച്ചിടും.
ഇന്നുരാപ്പുകുഷികൾ പാടും പ്രപഞ്ചത്തിൽ
നിന്നത്യഗദ്ഗദംകൊണ്ടുള്ള പാട്ടുകൾ.
കൽപാന്തവഹനിയായെത്തുകയായി ഞാ,-
നൽപനേരംകൂടി ജീവിച്ചുകൊൾക നീ !

-ഞാനരൂപനല്ലെങ്കിലും, നിന്നെ,യെൻ
പ്രാണനെപ്പോലെ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചു, മല്ലികേ !
അല്ല, കലാകാരനല്ല ഞാ,നെങ്കിലു-

മില്ലായിരുന്നില്ലെന്നിടക്കം മനസ്സും.
 വർണ്ണപ്പകിട്ടതിനല്ലെങ്കിലും,മതിൽ-
 ത്തിങ്ങിത്തുളുമ്പിയിരുന്നു രാഗാമൃതം.
 നിന്നനുഭൂതിക്കതിലവസാനത്തെ
 ബിന്ദുവും കൂടിസമർപ്പണംചെയ്യുവാൻ,
 സന്നദ്ധനായിരുന്നിട്ടു,മപരന്റെ
 മന്ദസ്മിതത്തിനായെന്നെ വഞ്ചിച്ചു നീ.
 വിശ്വവിമോഹിനി, നീ, കഷ്ടമെങ്ങനെ
 വിശ്വാസുലാതകിയായി പൊടുന്നനെ ?
 ചെമ്പനിർപ്പുപോലിരുന്ന നിൻ യൗവന-
 സമ്പത്തു രണ്ടായ്പ്പുകത്തു നീ,യെന്തിനോ !
 എന്നിട്ടു,മെന്തിൽനിന്നാ രഹസ്യം മറ-
 ചെച്ചെന്നെ വഞ്ചിച്ചങ്ങൊളിച്ചു സൂഖിച്ചു നീ.
 പങ്കിട്ടധികമവനപഹാരമായ്
 ശങ്കാവിഹീനമെന്നിടക്ക നീയേകിയവന നിൻ
 ദേഹവും സ്നേഹവുമൊന്നിച്ചു നൽകി നീ !
 അക്കലാസ്വാദനലോലുപത്യാത്തിൽ, നിൻ
 നിഷ്കളങ്കത്വമറ്റത്തു ഹോമിച്ചു നീ.
 കത്തുന്ന മാംസദാഹത്തിനാൽ പേപിടി-
 ചുപ്പുവെള്ളം മുക്കി മുക്കിക്കുടിച്ചു നീ
 പ്രത്യുഷദീപ്തിപോൽ ശുദ്ധമാം ദാമ്പത്യ-
 സത്യദീപത്തിനെ സ്നേഹലോപത്തിനാൽ,
 കഷ്ടം, പടുതിരികത്തിച്ചി,രുട്ടത്തു
 പുള്ള, വേശ്യാസുഖോന്മാദം നകർന്നു നീ.
 നിർദ്ദയം ഹോമിച്ചതുഗ്രകാമാഗ്നിയിൽ !
 ആ മഹാപാപം ഭജിച്ചുതീരാനിനി-
 ബ്ബുമിയിൽ നീയെത്ര ജന്മം ജനിക്കണം !
 ഉത്തമസ്ത്രീകളിൽ, മന്നി, ലൊന്നാമത്തെ
 രത്നമായ് ഞാനോർത്ത നീപോലുമോമനേ,
 അസ്ഥിരചിത്തയോ, വഞ്ചകിയോ?-മനം
 കത്തുന്നു, കൊന്നു ഞാൻ നിന്നെയെൻ മല്ലികേ !

-എന്തെ,തബലയോ നാരി?-യിലോകത്തി-

ലെന്തിരുമ്പുണ്ടവളേക്കാളുറച്ചതായ് ?
 അയ്യോ, വിഷം, പൊള്ള, മടുക്കുവാൻ
 വയ്യ!-നീ തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നു ലോകമേ !
 അക്കാവ്യജന്തുവിനുള്ളിൽക്കിടപ്പതു
 നക്രമാ, ഞെന്നിട്ടു, മോമനിക്കുന്നു നീ.
 ആ വിഷവൃക്ഷം തളിർത്തുകാണാൻ നിന്റെ
 ജീവരക്തം പോലുമർപ്പിച്ചിടുന്നു നീ.
 ഹോമിച്ചെരിപ്പു,നിന്നാത്മാവു നീയതിൻ
 പ്രേമത്തി,നെന്നാൽ പരിത്യക്തനാണു നീ.
 ആകൃമാകമക്കണ്ണനക്കോണിനായ്
 ലോകസിംഹാസനം പോലും തൃജിപ്പു നീ !
 'ഹവ്വ'തൻ രക്താണുവൊന്നും നശിക്കില്ല
 ദുർവ്വാരമാണതിൻ സ്വാധീനവൈഭവം !
 എന്തു ഭോഷത്വം !-ഒഴിഞ്ഞിരുന്നൊന്നു നീ
 ചിന്തിച്ചുനോക്കുകെൻ പുരുഷലോകമേ !

കണ്ണചിമ്മിത്തുറന്നീടുന്നതിരുൻപു
 നമ്മിലെ നമെ ഗ്രഹിക്കുന്നു നാരിമാർ.
 എന്നാ,ലവരെപ്പറിക്കുവാൻ-വേണ്ട പോ-
 ട്ടൊന്നു വീക്ഷിക്കാ,നൊരംശമറിയുവാൻ;
 ഹൃദ്യമായ്ക്കോന്നുമാച്ചിത്തകാവ്യത്തിലു-
 ള്ളാദ്യത്തെ വാക്കിന്റെയർഥം പഠിക്കുവാൻ;
 യന്തിച്ചുകൊള്ളു പരശുത വത്സരം
 ഭഗ്നാശരായി മടങ്ങുകേയുള്ളു നാം !
 കാണില്ലവരിലവരെ നാം, നമ്മളെ-
 ക്കാണിക്കവെച്ചു,തപസ്സുചെയ്തിടിലും.
 വർണ്ണപ്പകർച്ചയ്ക്കു വൈദഗ്ദ്ധ്യമോതിനാ-
 ണെന്നാലതിന്റെ കഴിവിനു കൂടിയും,
 ഉണ്ടൊരറ്റുതിയുമറ്റവും,മായവ
 കണ്ടിടാ നാരിതൻ വർണ്ണപ്പകർച്ചയിൽ !
 മാത്രയ്ക്കുമാത്രയ്ക്കൊരായിരം വർണ്ണങ്ങൾ
 ചാർത്താനവൾക്കുണ്ടൊരദ്ഭുതവൈഭവം.
 ഒട്ടൊട്ടിഴകളഴിയുമ്പൊ,ഉത്രമേൽ-

ക്ഷെട്ടുപിണയും കൊടുംകുടുകൊണവൾ.
 അദ്ഭുതചോദ്യചിഹ്നം രണ്ടുമൊത്തുചേ-
 രുന്നപ്രാപ്യതതൻ മൃഗതൃഷ്ണയാണവൾ.
 സൃഷ്ടികർത്താവി,നബദ്ധത്തി,ലോർക്കാതെ
 പറ്റിയിട്ടുള്ളകവിസ്ഥിത്തമാണവൾ-
 അങ്കുശമില്ലാത്ത ചാപല്യമേ, മന്നി-
 ലംഗനയെന്നു വിളിക്കുന്നു നിന്നെ ഞാൻ !

-നാരികൾ, നാരികൾ !-വിശ്വവിപത്തിന്റെ
 നാരായവേദകൾ, നാരകീയാഗ്നികൾ !
 ശാന്തവനഹ്രദം പോലുള്ളതാണവ-
 രേതുമബലാഹൃദയം, ത്രപാമയം
 വിണ്ണം, വളർമഴവില്ലും, മരതക-
 കുന്നു,മിഴിഞ്ഞിഴഞ്ഞേറ്റം മുകിൽകളും,
 എല്ലാം, പ്രതിഫലിക്കുന്നു,മാകർഷക-
 സ്വർലോകശാന്തി വഹിച്ചാ ജലതലം !
 എന്നാ,ലതിലേക്കിറങ്ങിത്തുടങ്ങിയാ-
 ലൊന്ന,ല്ലൊരായിരം, കാണാം വിപത്തുകൾ !
 ഉള്ളിൽ,ക്കറങ്ങും ചുഴികൾ, പലേ 'കിനാ-
 വള്ളി'കൾ, നാനാകയങ്ങളിമ്മാതിരി,
 എത്ര വിപത്സത്മകങ്ങളൊളിച്ചൊളി-
 ചെപ്പൊഴും നിൽപീലതിന്നന്തരങ്ങളിൽ !
 പാവങ്ങളയ്യോ, പൂമാന്മാർ-വെറും മര-
 പ്സാവകൾ, കൗടില്യമൂർത്തികൾ നാരികൾ !
 മോഹിപ്പതുണ്ടു മനശ്ശാന്തിയെങ്കി,ലാ
 മോഹിനിമാരിൽനിന്നോടിയൊളിക്കുവിൻ !
 വേണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾതൻ സ്നേഹം പകരുവിൻ
 ശ്യാനമാർജ്ജാരാദിഗേഹജന്തുക്കളിൽ.
 സഞ്ചരിക്കാം സ്വൈരമായി നിങ്ങൾ,ക്കവ
 വഞ്ചിക്കയില്ലൊരുകാലവും നിങ്ങളെ.
 എന്നല്ലവയ്ക്കും ഹൃദയമെന്നൊന്നുണ്ടു
 തന്നിൽ പ്രിയമുള്ളവരെ പ്രിയപ്പെടാൻ.
 വിശ്വസിച്ചിടാം വൃകത്തിനെ,പ്പാടില്ല

വിഭ്രമമേകുമീ സ്ത്രീയാം മൃഗത്തിനെ !
സർപ്പത്തിനേക്കാൾ വിഷമയം, നിർദ്ദയം
ദർപ്പസമ്പൂർണ്ണമടുക്കായ് നാരിയെ !

-മല്ലികേ, നിന്നെയിബ്ബുമിടങ്ങ ഭ്രഷ്ടയാം
സ്വർലോകകന്യകയായിക്കരുതി ഞാൻ.
അന്നതിരേ നിൻ തനിനിറം കാണുവാൻ
സംഗതിയായ നിമിഷംവരേക്കു, ഞാൻ,
അൽപവും ശങ്കിച്ചിരുന്നില്ല, നീ, കാള-
സർപ്പമാണെന്ന പരമാർഥ, മോമലേ !
അന്നത്തെ രാവിയെൻ്റെ കൂരിരുൾ, ഗുഡമായ്
നിന്നെ നീയായിട്ടു കാണിച്ചുതന്നു മേ.
ഒട്ടും മനപൂർവ്വമല്ല, വിധിവശാൽ
പെട്ടതാണെൻ കണ്ണിലാ നിഷിദ്ധോത്സവം.
മിന്നൽകൊടിയിൽ, പ്രപഞ്ചം മുഴുവനും
വെണ്ണീറടിക്കുന്ന തീയന്നു കണ്ടു ഞാൻ !
പുതനയാണൊപ്പുകമിളക്കുന്ന
പുനിലാക്കാലിലെന്നോർത്തിരുന്നില്ല ഞാൻ.
പെട്ടെന്നുയർന്ന വികാരപ്പിശാചിയെൻ്റെ
മുഷ്ടിയിൽച്ചീറ്റിപ്പൂജഞ്ഞു ഗർജ്ജിച്ചഹോ,
മൽക്കുടാരത്തെ, ഞാൻ, നിർദ്ദയം നിൻ ജീവ-
രക്തത്തിനാൽ, സ്വയം ചാർത്തിച്ചു കങ്കമം !
പത്രം മുറിഞ്ഞ പതംഗിയെപ്പോലെ, നീ
രക്തത്തിൽ മുങ്ങിപ്പിടയ്ക്കുമാക്കാഴ്ചയിൽ.
വീർപ്പുയർന്നിലെൻ മനസ്സി,ലത്രയ്ക്കുമേൽ-
ത്തീപ്പൊരി പാറിജ്വലിച്ചിതെൻ കണ്ണുകൾ !
അന്നു, ഭാഗ്യത്താൽ, വഴുതിയെൻ കൈയിൽനി-
ന്നന്നരകീടൻ, തവ ഗുഡകാമുകൻ !
ഒത്തീലെനിക്ക,നവയെൻ്റെയും ചെമ്പുടു-
രക്തത്തി,ലെൻ തപ്തരോഷം നനയ്ക്കുവാൻ !
പിറ്റേന്നു കൈയിൽ വിലങ്ങുമായ്പ്പോന്നു ഞാ-
നൊറ്റയ്ക്കു, കാരാഗൃഹത്തിനതിഥിയായ് !
ചങ്ങലക്കെട്ടാൽത്തഴമ്പുവീണെങ്കിലു-

മിന്നമശക്തമല്ലീ നീണ്ട പാണികൾ.
 ഇന്നും കഴിയും, കഠാരമൊന്നാ മാരി-
 ലുന്നമ്പിഴയ്ക്കാതവയ്ക്കട്ടത്താഴ്വാൻ !
 -എങ്ങു നീ,യെങ്ങു നീ, നിൻ നിണച്ചോലയിൽ
 മുങ്ങുവാൻ വൈകിയെന്നി,ക്കെങ്ങു പോയി നീ ?
 മൽ സുഖം, മൽ സമാധാന,മെൻ ജീവിതം,
 മത്സ്യപു, മാശ,യെന്നേകദാഗ്യാങ്കരം,
 അയ്യോ, സകലം-സമസ്തവും-ഓർക്കുവാൻ
 വയ്യെന്നി,യ്ക്കോന്നോടൊടുക്കിയോനല്ലി,നീ ?
 മജ്ജീവരക്തം കടിച്ചു മദാന്ധനായ്
 നൃത്തം നടത്തിയ വേതാളമല്ലി, നീ ?
 കണ്ണിനുമുൻപിൽക്കരുത്തു തളിർത്തൊര-
 ക്കണമണിക്കാഞ്ചനക്കൽപകത്തയ്യിനെ
 നട്ടു,നന,ച്ചോമനിച്ചു,പുഷ്പിച്ചു
 സസ്പഹം കാത്തൊരാപ്പാരിജാതത്തിനെ-
 വെണ്ണീറടിച്ചിട്ടൊഴിഞ്ഞൊളിഞ്ഞങ്ങനെ
 മന്ദഹസിച്ചോരിടിമിന്നലല്ലി,നീ ?
 സദൃശ്ശി പെയ്ക്കൊരാ വെള്ളിനക്ഷത്രത്തെ-
 യെത്തി ഗ്രഹിച്ചൊരു രാഹുവല്ലല്ലി, നീ ?
 നീയെന്തു സാഹസക്കാരൻ !-അയ്യോ, ചുട്ട-
 തീയിലെൻ ചിത്തം ദഹിപ്പു !-മൂർച്ഛിപ്പുഞാൻ !
 ഇന്നും, നിൻ രക്തം തളിച്ചുകെടുത്തണ-
 മെന്നിലുള്ളഗ്നിസ്സലിംഗസമ്മേളനം !

-ആ രഹസ്യോന്മദം !-നീയും, കൊടുംചതി-
 കാരനാം നിൻ ദുഷ്ടലാപ്രേമസിദ്ധിയും
 നിങ്ങളേപ്പോലുള്ള ദുഷ്ടലാകാരരാ-
 ണിങ്ങെഴും സന്മാർഗ്ഗബോധം മുടിച്ചവർ !
 കൃത്രിമം പോൽ സദാചാരം !-മൃഗത്തിലും
 കഷ്ടമാണീ വെറും കാമക്കഴുകുകൾ !
 അത്രമേൽ സ്വാർത്ഥികൾ നിങ്ങൾ, നിങ്ങൾക്കില്ല
 മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ചൊരു ചിന്തയും.
 പ്രേമം പുക്കുഴും, പ്രസംഗിക്കു,മെന്നിട്ടു

കാമത്തഴപ്പിൽത്തമസ്സിലുഴന്നിടും.
 ഹന്ത,യമ്മട്ടെഴും നിങ്ങൾതൻ സൃഷ്ടികൾ-
 ക്കൈന്തർത്ഥമുണ്ട്? -വെറും വെറും കൈതവം !
 സ്വപ്നവിഹാരികൾ നിങ്ങൾ കാണുമ്പോലെ
 പുമ്പാറ്റയല്ലാ,പുറകേ കുതിക്കുവാൻ !
 ഉണ്ടതിനൽപം ഘന,മാത്മശ്രദ്ധിതൻ
 ചെണ്ടണിയിച്ചുതെടുത്തു പൂജിക്കണം.
 സാമാർഗ്ഗിഗത്വം വിഴുങ്ങിത്തടിക്കുന്ന
 കാമപ്രലാപം കലയല്ലൊരിക്കലും.
 കൃത്രിമം ഗാർഹികബന്ധമെന്തുകോടെ-
 യട്ടഹസിക്കുന്ന നിങ്ങൾ,ഉത്യഗ്രമായ്,
 വാളിളക്കും, തല കൊയ്യിടും,നിങ്ങൾത-
 ന്നാലയാന്തത്തിലേക്കക്ഷിപായിക്കുകിൽ !
 ഹാ, വിഷജന്തുക്കൾ, നിങ്ങൾ, കലോത്സുകർ,
 തേവിടിശ്ശിത്തെരുവാക്കുന്നു പാരിനെ !
 സമ്മതിക്കില്ല ഞാനിന്നിമേൽ നിന്നെയി-
 ദ്ദൂർമ്മാർഗമീവിധം വീണ്ടും തുടരുവാൻ.
 പ്രാണദണ്ഡം സഹിക്കാതെ നീയെൻ മുന്നിൽ
 വീണ്ടു കൈകാലിട്ടിട്ടു ചിടയ്ക്കണം.
 സ്വന്തഹൃദ്രക്തത്തിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ചു നീ
 നൊന്തുന്നൊന്തൽപാൽപമായി മരിക്കണം.
 ആ മരണം നോക്കിനോക്കിനിന്നങ്ങനെ
 കോൾ മയിർക്കൊണ്ടെനിക്കാശ്വസിച്ഛീടണം.
 മൽപ്രതീകാരാഗ്നിയാവിധം നിൻ ജീവ-
 രക്തവർഷംകൊണ്ടു കെട്ടടങ്ങീടണം.

-പാതിരേ,വേഗം വരൂ വരൂ,കൂരിരുൾ-
 പ്പാറ പിളർന്നു നീ, യാകാരഭീകരേ !
 നിഹന്തനീരദപ്രാതാസിതാംബരേ
 ചന്ദ്രലേഘോദ്യൽ സിതോഗദംഷ്ട്രാങ്കരേ !
 താരാസ്ഥിമാലാനിബദ്ധകളേബരേ
 പോരൂ നീ പാതിരേ,യാകാരഭീകരേ !
 ഈ മഹാഘോരവ്രതാന്ത്യരംഗത്തിനെ-

നോമൽപ്രപഞ്ചമേ, നിസാക്ഷിനിൽക്കണേ !
എത്ര നിസ്സാരം കൊലപാതക-മിനി
യിത്തരം മറ്റൊന്നിലുൾപ്പെടുകയില്ല ഞാൻ.
ഇന്നോടെ പൂർണവിരാമമിട്ടീടുവ-
നെനേക്കുമാ,യിപ്രചോദനത്തിന്നു ഞാൻ !
രക്തം, വിഷമയരക്തം, തിളയ്ക്കുന്ന
രക്തം!-വരുന്ന, വരുന്ന, വരുന്ന ഞാൻ !
31.3.1935

കഞ്ചാവിന്റെ ചിറകുകളിൽ

അങ്ങതാ കിരണങ്ങൾ പൊടിപ്പു തമസ്സിന്റെ
 മങ്ങലിൽ-ച്ചിരിക്കുന്നു വെറുതേ നക്ഷത്രങ്ങൾ !
 എന്തൊരു ഭാരമാണെൻ ശിരസ്സി?-ന്നനങ്ങിയാൽ-
 ചിന്തകൾ താഴത്തു വീണെങ്ങാനും തകർന്നാലോ !
 അല്ല, ഞാൻ നടക്കുകയല്ലല്ലോ, ചിറകുക-
 ളില്ലാതെ പറക്കുകയാണല്ലോ വിഹായസ്സിൽ !
 നിശ്ചയ,മിതുതന്നെ നിർവൃതി !-പക്ഷേ ചുറ്റും
 നിർജ്ജനനഭസ്സാണു-വീണുപോയാലോ ഹാ, ഞാൻ !
 വീണാലും വിഴില്ല ഞാൻ കാൽകത്തിനിൽക്കും, മണി-
 വീണയും മിട്ടിക്കൊണ്ടെൻ 'ശാന്തി'യും ചാരെക്കാണും.
 മത്സിരകളിലെല്ലാമങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും,മെ-
 തുത്സാഹപുർവ്വമോടിക്കളിപ്പു നക്ഷത്രങ്ങൾ !
 ഒന്നുമേ വരാനി,ല്ലെൻ കൈപ്പടം കുത്തിപ്പിള-
 ര്ന്നൊന്നിനെപ്പിടിച്ചിടിക്കൂട്ടിലടയ്ക്കും ഞാൻ !
 കഷ്ടമുണ്ടെത്തിന്നിനിയ മഹാപാപം കൂടി-
 കെട്ടിവെയ്ക്കുന്നു കാര്യമില്ലാതെൻ ശിരസ്സിൽ ഞാൻ ?
 നഷ്ടമില്ലെന്നിക്കൊന്നും,മെന്നുള്ളി,ലേവം,നിങ്ങ-
 ളിപ്പും പോൽക്കുത്താടിയാൾകോമനത്താരങ്ങളേ !

മത്സരം!-പ്രപഞ്ചത്തിൽജീവിതം വെറുമൊരു
 മത്സരം!-പക്ഷേ, പണ്ടേ ജയിച്ചുകഴിഞ്ഞൊൻ ഞാൻ !
 അയ്യയ്യോ, ജയിച്ചെന്നോ?-ജയിച്ചി-ല്ലെന്നിക്കൊന്നും
 വയ്യ,ഞാനവശനാണിപ്പോഴും പരാജിതൻ !
 ലഹരിക്കടിമ ഞാനെന്റെ ജീവിതപുഷ്പം
 സ്പഹയാ കരളുന്തു,കഞ്ചാവു മദ്യങ്ങളും !
 രണ്ടരധ്രാമിന്നൊരു ചുക്കമി,ല്ലരകൂടി-
 കൊണ്ടുവന്നിടാനതാനോതിയത,ല്ലെന്നാകിൽ,
 പുറകേ ചെന്നെത്തിയിപ്പുകയാ,ച്ചാരായത്തെ
 വെറുതേ പൂർത്തിയാക്കില്ലേ?-പാടുണ്ടോ പക്ഷാഭേദം
 നിശ്ചയ,മിനീമേലിൽത്തൊട്ടുകി-ല്ലല്ലെങ്കിൽ വേ-
 ണ്ടിച്ചുതട്ടിയ ബീഡി ചുമ്മാതെ കളഞ്ഞാലോ !
 എങ്കിലുമൊരിക്കൽ ഞാൻ സർവ്വമുപേക്ഷിക്കും

ശങ്കയില്ലെന്നിടക്ക, ഞാൻ സന്യാസിയായിത്തീരും !
 ശാരിയോ-പോട്ടേ പൂജാത്തേവിടിശ്ശിയെ,വെറും,
 നാനിയ പഴതുണിപോലെ, ഞാൻ ദൂരത്തള്ളും !
 പെണ്ണെന്നൊരണ്ണത്തിനെ സൃഷ്ടിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ
 നിർണ്ണയം, പണ്ടേ, ലോക്കം സ്വർഗ്ഗമായ്തീർത്തേനേ !
 അവ, ഉന്നാലും, സ്നേഹമുള്ളൊരു പെണ്ണാ, ഞെന്റെ
 ശിവനേ, സൗന്ദര്യമോ?- രതിയും തല താഴ്ത്തും!
 സൗന്ദര്യം!-ഹാ, സൗന്ദര്യം!- പുഴുക്കൾക്കുണിനുള്ള
 സൗന്ദര്യം!-യഥാർത്ഥത്തിൽ നാടകം തന്നെ ലോകം!
 ജീവിതം, ത്രസിക്കുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടും വെറും സ്വപ്നം!
 കേവലം ചലം ദേഹം!-ദേഹിയോ, നിത്യം സത്യം!
 മലിനം മജ്ജാരക്തമാം സനിർമ്മിതം ഗാത്രം
 മഹിതം, പൂതം, ദേഹി സച്ചിദാനന്ദാത്മകം!
 മൂലാധാരത്തിങ്കൽനിന്നുയർന്നു...[ഘൃം...ഘൃം] ചുമ-
 മൂല, മക്കഹക്കെട്ടു തടയുന്നല്ലോ ശ്വാസം!
 സന്യസിക്കും ഞാ, നിനിസ്സംശയമില്ലെൻ ജന്മ-
 മന്യന്മാർക്കുപകാരപ്രദമാക്കുവാൻ നോക്കും!
 'ഗീത' വാങ്ങിക്കും-പുക ശരിക്കു വരുന്നി, ല്ലി-
 പൂതച്ച 'മരുന്ന' ല്ലാതില്ലിപ്പോൾക്കടകളിൽ!
 ശാരീതൻ പടിവാതിൽ കഴിഞ്ഞോ? - കാണാൻ വയ്യ,
 കൂരിരുൾ, തീപ്പെട്ടിക്കോലുരച്ചു നോക്കട്ടെ, ഞാൻ! ...

എന്തബദ്ധമെൻ ശാരി വേശ്യയെന്നോ ഞാൻ ചൊന്ന-
 തന്തസ്സിൻ കാമ്പാണവളാത്മശ്രദ്ധിതൻ സത്ഥം!
 പണമില്ലെന്നെൻ കൈയിലെന്നോർത്തി, ട്രാഭ്യം, പാവം,
 പനിയൊന്നെന്നെന്നോടു പറഞ്ഞു പച്ചക്കള്ളം.
 ഉടനേ, വെള്ളിത്തട്ടിൻ ചടുലരധണൽക്കാരം
 സ്സുടമായ്ക്കേട്ടപ്പൊഴേക്കാമുഖം, വികസിച്ചു.
 മഴവില്ലൊളിവിശി, മേഘഗർജ്ജനം കേട്ടു
 മയിലിൻ പീലിക്കൊപ്പമാ മുഖം വികസിച്ചു.
 പതിദേവതമാർതൻ ശ്രദ്ധചിത്തത്തേപ്പോലും
 പതരിക്കുവാൻ പോന്ന പണമേ, നിന്നെക്കണ്ടാൽ,
 ഉലകിൽ, സാധാരണക്കാരികൾ തൻകാര്യമെ-

ഇരചെയ്യുവാൻ!-ദേവനാരിയല്ലല്ലോ, ശാരി!
കഥയില്ലവൾക്കൊട്ടും, പെണ്ണല്ലേ, പാവത്തോടു
കലഹിക്കുവാനുണ്ടോ പിചെനി, കയ്യോ കഷ്ടം!
എന്നാലും, സ്നേഹമെന്നോടുണ്ടവൾക്ക, വൾ ചെയ്യ
കണ്ണനീർ കണ്ടിട്ടെന്റെ ഹൃദയം ദ്രവിച്ചുപോയ്!

പൊന്നലിഞ്ഞൊലിക്കുമി നഗ്നമാമുടൽവല്ലി-
യെൻ മാരിൽപ്പറ്റിച്ചേർന്നു വിശ്രമം നുകരുമ്പോൾ,
ഈ ലോലനിലാളകച്ചുരുളോരോന്നായ് മാടി
ലീലയിലൊതുക്കിക്കൊണ്ടിങ്ങനെ കിടക്കുമ്പോൾ,
ശ്ലഥശൈവലമാലാകബരീധാരാശ്ലിഷ്ട-
പുന്മലനിതംബത്തെത്തടവിത്തരിക്കുമ്പോൾ,
ഇതുതാ, നീതുതാനെൻ സായുജ്യം!...[ദൃഷ്ടേ, ഹാ, നീ
ചതിച്ചു, വിടില്ല ഞാൻ രക്തരക്ഷസ്സേ, നിന്നെ!..."]
(എന്തൊരു പിചാണിതു? മിണ്ടല്ലേ!...)”[“വാപൊത്തുന്ന-
തെന്തിനു?-കൈമാറ്റം, ഞാൻ ദുസ്സഹസം കണ്ടു, ശാരി!
തലയിൽക്കുർത്ത രണ്ടു കൊമ്പുകളെഴു, മോരോ
മലവേടന്മാരെനെക്കൊല്ലുവാനടുത്തത്തി,
അവരും ഞാനും തമ്മിൽ മല്ലടിക്കുമ്പോൾ, കാണാ-
യവിടെ, കണ്ടാൽ തെട്ടിപ്പോമൊരു കാട്ടാളത്തി,
കൊന്നുവീഴ്ത്തി ഞാനെല്ലാപേരെയും, മവൾമാത്രം
പിന്നെയും ജീവൻ കിട്ടിപ്പൊങ്ങി!- ഞാനെന്തോ ചൊല്ലി.
ഒരു ചുംബനം!-നാളെക്കാവിമുണ്ടുടക്കും ഞാ-
നരുതെന്നെന്നോടു നീ വിലക്കാൻ വന്നേക്കല്ലേ!”]
(ദ്രാന്താണി, തെഴുന്നേൽക്കൂ, പൊയ്ക്കോളൂ!...)”[“നോക്കൂ, ശാരി,
പുതികളയരുന്തു, പുനിലാവൊഴുകുന്നു!...”]

”ദൈവ, മമെന്നൊരാളുണ്ട്, നിശ്ചയ, മാ ദൈവത്തിൻ
കൈവേലത്തരങ്ങളാണീച്ചരാചരമെല്ലാം!
സ്വർഗ്ഗത്തിൽക്കാനും നല്ല രസികൻ കഞ്ചാവു, ഞാ-
നൽപ്പ, മാ ദൈവം കാണാതവിടെച്ചെന്നാൽ, കൈക്കം!
സർവ്വവ്യാപിയാണെങ്ങാൻ കണ്ടാലോ?-കണ്ടാൽത്തന്നെ
നിർവ്വീകാരനമല്ലേ, ഗർവ്വതോന്നമോ പിന്നെ?

അല്ലെങ്കിൽക്കെഞ്ചൊവാരു വലിക്കും?-തീരെത്തൊട്ടി-
 ട്ടില്ല ഞാനിന്നോള, മെന്തെന്തൻ തല ചുറ്റുന്നല്ലോ!
 അരുതാതാകുന്നു കാൽ മുന്നോട്ടു വെയ്ക്കാൻ, ലോക-
 മുരളുന്നിതെൻ മുന്നിൽ!-ഞാൻ മാത്രം നേരേ നിൽപ്പു!
 ഇരിക്കാം തെല്ലീ മരച്ചൊട്ടിലൊന്നിനി-യല്ലോ!
 ചെരിപ്പും കടയും ഞാനെടുക്കൻ മരുന്നല്ലോ!
 ശാരീരൻ വീട്ടിലാണു, രണ്ടു നാഴികയോളം
 ദൂരമു, ഞെരുതിനി നടക്കാൻ, നാളെപ്പോകാം!
 എന്തിനല്ലെങ്കിൽപ്പോണം നാളെ?- ഞാൻ നാളെത്തന്നെ-
 സ്സന്ത്യജിച്ചെല്ലാം, പോകും സന്യാസിയായിക്കാട്ടിൽ!
 എന്തിനു സന്യാസിക്കു കടയും ചെരിപ്പും?-ഞാൻ
 ചിന്തിച്ചിലത്രത്തോളം!-വേണ്ടെന്നിക്കൊന്നും വേണ്ട!

പുളകം, മരങ്ങൾക്കും പുനിലാവിനും, മഞ്ഞിൽ-
 പുളകം!-കുടുകടെ വിയർത്തു മുങ്ങുന്നു ഞാൻ!
 എന്നാത്മാവെവിടെയ്ക്കോ താഴുന്നു, നക്ഷത്രങ്ങൾ-
 ഞൊന്നുമില്ലെന്നിൽ, വെറും ശൂന്യതയാണെൻ മുന്നിൽ!
 ഉറക്കം വരുന്നു, ഞെൻ കണ്ണടയുന്നില്ലെന്ന-
 ലുറക്കക്കരയും ഞാൻ വാവിട്ടുകരയും ഞാൻ!
 നാവനങ്ങുന്നില്ലെന്നാൽ, തൊണ്ടയിൽജ്ജലമി,ല്ലെൻ
 ജീവനിലാശീ മൊട്ടുസൂചികൾ തറയ്ക്കുന്നോ?
 നിഴലാട്ടങ്ങൾ!-വെറും ശൂന്യത!-വീണ്ടും ചില
 നിഴലാട്ടങ്ങൾ!-നീണ്ട ശൂന്യത പേർത്തും മുന്നിൽ!
 തൈമിന്നാമിനങ്ങളിരുട്ടു!-നക്ഷത്രങ്ങൾ!
 വൈമാനികന്മാർ!-ചെന്തിപ്പന്തങ്ങൾ-പൂക്കറ്റികൾ!
 അടുപ്പിൽ,തൈലം താവിപ്പടുത്ത, ചീനച്ചട്ടി-
 യ്ക്കുകത്തിട്ടിടും കൊച്ചു കുടുകമണിക്കൊപ്പം,
 അയ്യയ്യോ, പൊട്ടും തെറിച്ചെൻകര,ഉളനിക്കൊന്നും
 വയ്യെ,ന്റെ ശാരി, വരൂ, സന്യാസിയാവില്ലാ ഞാൻ!
 എവിടെ വെള്ളം?-വെടിക്കെട്ടുകൾ!-തെറിക്കുന്ത
 ശിവനേ, നക്ഷത്രങ്ങൾ!-ശൂന്യത വീണ്ടും മുന്നിൽ!
 സർപ്പങ്ങൾ!-അമ്മേ, വെള്ളം!-ചിറകുണ്ടെന്നി,ക്കയ്യോ,
 സർപ്പങ്ങൾ!-നിഴലുകൾ!-വേദന!-വെള്ളം, വെള്ളം!

25-5-1940

തപ്തസന്ദേശം

ഏദയേശ്വര, തപ്തചിന്തയാൽ
സന്തതം വെന്തുരുക്കുന്നൊരൻ മനം,
അപഥങ്ങളെയാശ്രയിക്കി,ലെ-
ന്നപരാധം സദയം ക്ഷമിക്കണേ!

കലിതോന്മാദഭാഗ്യവല്ലിയിൽ-
ക്കനകപ്പക്കൾ വിരിഞ്ഞ നാളുകൾ,
ജലനിർത്ഥരബുദ്ബുദങ്ങൾപോൽ
നിലനിൽക്കാതെ മറഞ്ഞുപോയിതേ.

പ്രണയാമൃതമാസ്വദിക്കുവാ-
നണയും മത്തമനോമരാളകം,
വിനതൻ വിഷലിപ്തമാം കൊട്ടം-
കണയേറ്റേറ്റു പിടപ്പു ദാരുണം.

അതിലദ്ഭുതമെന്തു?-ലോകമാ-
ണിതു, കാണാം പരിണാമമെന്തിലും,
സ്ഥിതി സുസ്ഥിരമല്ലയൊന്നിനും
മതി, പിന്നെന്തിനതിൽ പഴിക്കണം?

വിധിപോലെ വരും സമസ്തവും
വിഫലം നമ്മുടെയാത്മകാമിതം.
വിലപിപ്പതിലർത്ഥമില്ല-ഹാ,
വിഷമം തന്നെ മനുഷ്യ ജീവിതം.

ഇവ തത്ത്വ ചിന്തമാത്രമാ-
ണിവയാലെത്തുപശാന്തി നേടുവാൻ?
ഇതുമട്ടെരിയാതിരിക്കുവാ-
നിടയില്ലാൽപവുമെൻ മനം, വിഭോ!

ഒരുകാലമമൃല്യനിർവൃതി-
ക്കുറവാ,യോളമടിച്ച ജീവിതം.

മരുഭൂമിയിലെത്തി, യീവിധം
വരളും കാഴ്ചയിതെത്ര ദുസ്സഹം!

പ്രണയം തളിരിട്ടു, ശാന്തിയാൽ
നിതരാം പച്ചപിടിച്ച യൌവനം.
അതുലോത്സവമ്യരംഗമെ-
ന്നഭിമാനത്തൊടഹങ്കരിച്ചു ഞാൻ.

സതതം, നവനർമ്മസൂക്തിയാൽ
സരസോല്ലാസമിയന്ന വിശ്രമം,
സ്മൃതിതൻ മുക്തരത്തി, ലിപ്പെപ്പാഴും
പ്രതിബിംബിച്ചിത കാൺമു മോഹനം!

ഏദയം ഏദയത്തെയുമ്മവെ-
ച്ചുതിരും മംഗളരാഗമർമ്മരം,
സ്മൃതിതൻ കുളിർകുഞ്ജകത്തിൽ നി-
ന്നദിതാമോദമുണർന്നു കേൾപ്പു ഞാൻ.

പരകോടികൾ പാവനങ്ങളാം
പരമപ്രേമസുഖാനന്ദതൃപ്തികൾ
പരിചാരകരായ് ലസിച്ചൊരാ-
പ്പരിചേലും സുദിനങ്ങളെങ്ങുപോയ്?

മുകളിൽത്തെലിവാർന്നു, മുശുവെൺ-
മുകിലങ്ങിങ്ങലയുന്ന വാനവും,
അടിയിൽ, തൃണരാശി പച്ചയാ-
മുടുപാവാട വിരിച്ച ഭൂമിയും;

മലർച്ചുടി മദാകലാലസം
തലയാട്ടും തരുസഞ്ചയങ്ങളും
അലൗലുഭ്യതിയാർന്നതാം പലേ
മലയും, ചോലകളും, വനങ്ങളും:-

ഇവയൊക്കെയുമൊന്നുപോൽ നവോ-
ത്സവമനേകിയനഗ്രഹിക്കയാൽ,
മധുരിച്ചു വിചാരഗൗരവം
മഷിതേക്കാത്ത മദീയജീവിതം.

പ്രണയം സുഖമാണു, നേർവഴി-
ക്കൊഴുകിപ്പോവുകി,ലല്ലയെങ്കിലോ,
അതുപോലൊരു തീവ്രസങ്കടം
വരുവാനില്ല ജഗത്തിലൊന്നുമേ.
ഏദയത്തളിർ മുത്തുമുത്തു പ-
ച്ചിലയാസ്തീരുവതിന്നു മുൻപഹോ.
ഗതി, യെന്നതു വൻനിരാശയാ
പുഴു വന്നങ്ങു കരണ്ടുതിന്നുകിൽ?

കരയാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടിടാം
പുറമേ പൂർണ്ണസുഖം നടിച്ചിടാം,
ശരി, യെങ്കിലു, മൊന്നു പൊട്ടിയേ
മതിയാകൂ കദനാഗ്നിപർവ്വതം!

അവിചാരിതമായി വരുന്നൊരീ
വ്യതിയാനം വ്യതിരിക്തഭാഷയിൽ,
പരയാമിനിയും പ്രതീക്ഷതൻ
പടിവാതിൽക്കൽ മുഷിഞ്ഞു നിൽക്കുവാൻ.

പരരെപ്പൊഴുമാഞ്ഞെറിഞ്ഞിടും
പരിഹാസം സകലം സഹിച്ചിടാം,
പഴുതേ തവ വൈരമാണഹോ
പരമാർത്ഥത്തി,ലെനിക്കു ദുസ്സഹം.

കളിർകോരിയണിഞ്ഞ ചെമ്പനീർ-
മുകളുമ്പോലെ വിടർന്ന യൗവന
ഏദയേശ, ഭവാനു നൽകിയ-
നതിനുള്ളോരമൃതാങ്കിതോത്സവം.

ലളിതേന്ദു ചിരിച്ചു, പൂനിലാ-
വലതല്ലം ശിശിരാന്തരാത്രികൾ,
നിജപുഷ്പലപുഷ്പശോഭയാൽ
രജതപ്പട്ടു വിരിച്ച മുല്ലുകൾ;

മലയാനിലചാലിതാമലോ-
ജ്ജ്വലമന്ദാരനികഞ്ജവിഹിതകൾ,
കലഹോത്സവസാന്ദ്രരാഗസ-
ങ്കലിതേകാന്തവികാരവീചികൾ;

അകലത്തിണയെപ്പിരിഞ്ഞിരു-
ന്നതിദീനം കരയുന്ന രാക്ഷയിൽ,
അരികത്തു ഭവാനു!-മറക്കുവാ-
നരുതാ രംഗമെന്നിക്കൊരിക്കലും!

അവയൊക്കെ മരഞ്ഞു, വീണ്ടുമൊ-
ന്നണയില്ലായതിലൊന്നുപോലുമേ;
അവതൻ ചിറകിന്റെ കീഴമ-
ർന്നകലത്തായ് മമ ഭാഗധേയവും!

ചിലകാലടിയൊച്ചയാൽ, സ്വയം
ചിതറിപ്പോയ കിനാവുപോലവേ,
മറവായൊരു മായികക്ഷണോ-
ന്മദമാർന്നിയനരാഗബുദ്ബുദം!

പുളകങ്ങൾ കിളർത്തിരുന്നൊരാ-
പ്പുതുനിർവ്വ്യാണദപുഷ്പവൃഷ്ടിയിൽ
ഇതുമാതിരി മുങ്ങിനിൽക്കുവാ-
നിടയാകില്ലിനിമേലൊരിക്കലും!

പ്രണയം മഴവില്ലു വീശിയാൽ
മയിലാട്ടത്തിനിരുന്ന മാനസം,

ഇതുപോ,ലൊടുവിൽ,സഹിക്കണം
കദനത്തിന്റെ കഠോരദംശനം.

നിയമങ്ങളെ വെച്ചു, ലോകമേ,
നിയതം കൊള്ളുകൾ ചെയ്യുയാണു നീ;
നിരുപിക്കുകിലർത്ഥമില്ല, നിൻ
നിരൂപാദർശവചസ്സീനൊന്നുമേ.

ഒരുപോലൊരു ഭാവമെങ്കിലോ
പരമന്യം, പരമന്യ, മാകയാൽ.
അരുതിന്നിഹ നിൻ യഥാർത്ഥമാം
നിറമെന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ.

സമുദായമധഃപതിച്ചു, ഹാ,
സഹതാപം കുറവായിനമ്മളിൽ
സഹജോത്സ്യതരക്കയാരയിൽ
സലിലക്രീഡ തുടങ്ങിയിന്നു നാം!

പരതന്ത്രതയോടനാമയം
പടവെട്ടിക്കൊടി നട്ട പുരുഷൻ,
പറയുന്നിതു നാരിയോടു: "മൽ-
പ്പരിചര്യയ്ക്കു പിറന്നതാണു നീ!"

'അബലാ ചപലേ' തിയസമാ-
മപഹാസപ്പട്ടു കണ്ടിലാശ്ലിയേ,
അവളോടവനാകയുള്ളു ത-
ന്നധികാരായുധമാണുവിശുവാൻ!

പുരുഷൻ, സുഖലോലുപൻ, വൃഥാ
പറയുന്നു പഴിയേറെനാരിയെ
ശതവത്സരമെത്ര പോയി, തൽ-
ക്ഷമയിന്നും കുറയാത്തതദ്ഭൃതം!

പ്രതിരാഗപരാജയത്തിനാ-
ലിതിൽനിന്നൊന്നു മനസ്സിലാക്കി ഞാൻ!;
ഏദയാർദ്രത നാശമാണു, വൻ-
ചതികൊണ്ടേ ജയമുള്ളൂഭ്രമിയിൽ!

അപരിഷ്കൃതയെങ്കിലും, വരു-
ന്നപമാനത്തിലധീരയാണു ഞാൻ
അതിനാൽ മരണം വരിക്കി, ലെ-
ന്നപരാധം സദയം ക്ഷമിക്കണേ!

മമ ജീവിതഭാഗ്യപൂർത്തിതൻ
മകുടത്തിന്റെ മയുഖമാലകൾ,
മഴവില്ലുവരച്ചു മാ, ചുതാ
മറയുന്നു, മറയുന്നു സർവ്വവും!

മമ ബന്ധുജനങ്ങളേ, ലസ-
ന്മതോദ്യമധുനിർത്ഥരങ്ങളേ,
ഇതുമാതിരി വേർപിരിഞ്ഞിടാ-
നിടയായ്, കഷ്ട, മെനിക്കു നിങ്ങളെ!

കാമനിക്കു വിഷം, സുഖേച്ഛവാം
കമിതാവിന്നു വികാരശന്തിയും!
മമ സാഹസകൃത്യമിന്നിതിൽ
സമുദായം പറയേണമുത്തരം.

ഇനി ഞാൻ വിരമിച്ചിടട്ടെ, യെൻ
മനമേതാണ്ടൊരു 'ച്ചുള്ള'പോലെയായ്
ഇനി ഞാൻ പൊഴിയില്ല മേലി, ലി-
പ്രണയത്തിൻ ദയനീയഗദ്ഗദം.

ഇതു കിട്ടുവതിനുമുൻപി, ലെൻ
ഏദയ സ്പന്ദനമൊക്കെ നിന്നുപോം
അതിനെന്തു?-ജഗത്തിനെന്തിനി-

പുതറിപ്പോയൊരപസ്വരം, വിഭോ?

സദയം വിടനൽകുകോർക്കുകി-
ച്ചിതയിൽപ്പെട്ടെരിയും ജഡത്തിനെ.
അതു നാളെയുഴക്കു ചാര,-മെൻ
ഏദയാധീശ, ഭവാനു മംഗളം! ...

എങ്ങനെയോ അങ്ങനെ!

(തിരുവനന്തപുരം ആർട്ടിസ് കോളേജ് മലയാളസമാജത്തിന്റെ വാർഷികയോഗത്തിൽ വായിച്ച ഒരു വിനോദ കവിത)

ഇരിക്കുന്നു കവിതയൊന്നെഴുതുവാൻറച്ചുകൊ-
 ണ്ടൊരു, കൈയില്ലാത്ത ചൂരൽക്കസേരയിൽ ഞാൻ.
 ചുറ്റുപാടും നോക്കിടട്ടേ കാണതൊക്കെപ്പകർത്തട്ടേ
 ചെറു യഥാതഥപദ്യം പടച്ചിടട്ടേ.
 ഒരു മേശപ്പുറത്താണെൻ വെളുവെള്ളക്കടലാസു-
 മുറവുപേനയു,മൊത്തുകിടപ്പുതിപ്പോൾ.
 അവയ്ക്കു കൂട്ടിനെന്നോണമനവധി പുസ്തകങ്ങ-
 ഉടുക്കില്ലാതമരുന്ന ചിതറിച്ചുറ്റും.
 അൽപം പൊട്ടിയഗ്രഭാഗമടർന്ന ചിമ്മിനിയേത്തും
 കുപ്പിമണ്ണണ്ണുവിളക്കൊന്നുണ്ടിതാ മൂന്നിൽ.
 ചിമ്മിനിക്കകത്തെന്നപ്പോൽച്ചടച്ചൊരു ചെറുദീപം
 വിമ്മിവിമ്മി ജ്വലിക്കുന്നു പൊങ്ങിയും താഴ്ന്നും.
 അതിൻചുറ്റുമിടയ്ക്കിടെപ്പറന്നു വന്നണയുന്നു-
 ണ്ടലഞ്ഞലഞ്ഞോരോ കൊച്ചു പൂച്ചിപ്രാണികൾ.
 ചിറകുകൾ കരിഞ്ഞതാ സിദ്ധിച്ചുടുന്നുണ്ടവയിൽ
 ചില-തയ്യോ, മൂട്ടയൊന്നു കടിച്ചിതെന്നെ!
 പീടഞ്ഞുടനെഴുന്നേറ്റു പല്ലൊരൽപമിളിച്ചുകൊ-
 ണ്ടിടംകൈയാൽ, പൃഷ്ടം, നിന്നു ചൊറിയുന്നു ഞാൻ.
 പേനമേശപ്പുറത്തിട്ടു വലംകൈയിൽ വിളക്കെടു-
 ത്താനമിപ്പു ശിരസ്സു ഞാൻ മൂട്ടയെ നോക്കാൻ.
 അതാ കള്ളനതാ കള്ളനവനോടിയൊളിക്കയാ-
 ണവനുടെ ജീവനുംകൊണ്ടതിവേഗത്തിൽ.
 പമ്മിയവൻ ചൂരലിന്റെ വിളക്കുലൊന്നിൽ നിഷ്പയാസ-
 മമമേക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കും ഞാനിളിഭ്യനായി!
 തക്കമവനെപ്പോഴൊക്കെക്കിട്ടുമപ്പോഴെല്ലാ, മവൻ
 സൽക്കരിക്ക പതിവാണാക്കടിയാലെന്നെ.
 മൂട്ടയേയും കാത്തിരുന്നാൽക്കാവ്യലക്ഷ്മിയവൾ വന്ന-
 പാട്ടിനെങ്ങാൻ കടന്നാലോ-മടങ്ങട്ടെ ഞാൻ.
 വെറുയ്യും, പുകയിലയ്യ, മടയ്ക്കയ്യ, മുണങ്ങിയ

ചെറുചുണ്ണാമ്പു, മെൻ മേശപ്പുറത്തിരിപ്പു.
 ദിവസവും സേവിക്കുവാനൊരു വൈദ്യൻ പറഞ്ഞതാം
 'ച്യവനപ്രാശ'മുൾക്കൊള്ളും ഭരണി കാഞ്ചു.
 ചുറ്റും ബിടി, സിഗററ്റ്, തീപ്പെട്ടിക്കോ, ലിവയുടെ
 കുറ്റികളന്വേഷ്യം പുൽകിപ്പുൽകിശ്ശയിപ്പു.
 തെല്ലുകലെ, ചുമരിന്മേലാണിയൊന്നിത്തുങ്ങിക്കിട-
 നല്ലസിപ്പു കണ്ണാടിയും മീതെയായ് ചീർപ്പും.
 ഒരുഭാഗം ഭിത്തിയിന്മേലൊന്നരണ്ടു ഷർട്ടും മുണ്ടു-
 മൊരു കോട്ടും കച്ചത്തോർത്തും പരിലസിപ്പു.
 ഹോട്ടലിൽനിന്നൊരു പയ്യൻ പകർച്ച കൊണ്ടുവന്നിട്ടു-
 മോട്ടുക്കുപ്പാത്രമുണ്ടൊരൊഴിഞ്ഞുകോണിൽ.
 ഗ്ലാസിലൊന്നിൽപ്പച്ചവെള്ളം കടലാസൊന്നിട്ടുമുടി
 മേശമേൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു കുടിക്കാനായി.
 'ടെക്സ്റ്റയിൽടെക്നോളജി' ക്കു പഠിക്കുമെൻകൊച്ചനജൻ
 ടെക്സ്റ്റുബുക്കും വെച്ചുറക്കം തുങ്ങിയിരിപ്പു.
 അപ്പുറത്തുതാമസിക്കുമഞ്ചൽമാസ്റ്ററിടയ്ക്കിട-
 യ്ക്കൽപമൽപം ചുമയ്ക്കുന്നോരൊച്ച ഞാൻ കേൾപ്പു.
 മറ്റുഭാഗത്തുള്ളമച്ചിൽ വാഴുമേതോ ഗായകന്റെ
 മുരളീകാലാപമിങ്ങോട്ടൊഴുകിടുന്നു.
 അതിൻ മുദ്രതരംഗങ്ങളെന്നാത്മാവിൽത്തട്ടിത്തട്ടി
 മതിമരണനതിലോ ചേർന്നലിയുന്നു ഞാൻ.
 എൻതലയ്ക്കു മുക്കളിലായുത്തരവും ചുമന്നുകൊ-
 ണഭന്തം മരണൊരു ഗൗളി മലർന്നിരിപ്പു.
 ഒരു കൊതുക് കടിപ്പു വന്നെൻ മുതുകിൽ-കൊടുപ്പു ഞാ-
 നൊരുപെട-'ഭടേ'യെന്ന ശബ്ദവും കേൾപ്പു.
 ശത്രുവൻ ശിരസ്സിലെൻ കൈത്തലത്തിൻ ബോംബുവീണ
 സിദ്ധികൂടി-ചതഞ്ഞയ്യോ ചമ്മന്തിയായി.
 കവിയേവം കൊലയാളിയായിമാറും കാഴ്ച കാൺകെ-
 കവിതാകാമിനി പേടിചൊരോട്ടുമോടി!
 തുടരുന്നതിനിപ്പിന്നെയെങ്ങനെ ഞാൻ?-പേന താഴ-
 ത്തിടുകയേ തരമുള്ളൂ-ക്ഷമിപ്പിൻ നിങ്ങൾ!
 വിലപെടുമീയദ്ധ്യക്ഷ*നുള്ളകാല,മെനിക്കുണ്ടോ
 വിഷമം, ഹാ, രക്ഷനേടാൻ കൊലക്കുറ്റത്തിൽ!

(അദ്ധ്യക്ഷൻ സുപ്രസിദ്ധ ക്രിമിനൽ വക്കീലായിരുന്ന മള്ളൂർ ഗാവിന്ദപ്പിള്ള)
17-2-1941.

കല്യാണബോംബ്

(ഹാസ്യാത്മകം)

അൻപിലെൻ സഖാക്കളുമൊത്തു കല്യാണം കാണാൻ
 ചമ്പരം പടിഞ്ഞു ഞാനിരിപ്പു മെത്തപ്പായിൽ.
 മേടമാസമാ,ഞൊത്ത മദ്ധ്യാഹ്നം, വെയിലിന്റെ
 ചൂടസഹ്യമാ,ണാശ്ശിരക്കണ്ടു പന്തലിലേറ്റം.
 ചെറിയവീടാ,ണില്ല വിസ്താരം മുറ്റത്തിന്,
 നിറയപ്പെണ്ണങ്ങളും, വികൃതിക്കത്തുങ്ങളും;
 എരിയും തിരികളും, ചന്ദനത്തിരിപ്പുക-
 ചുരുളോടിടഞ്ഞഷ്ടഗന്ധധൂമത്തിൻ ചാർത്തും;
 കടുകുവറുത്തീടും സീൽക്കാരോദ്ഭവഗന്ധം
 കടന്നാ നാസാരന്ദ്രക്ഷോഭനിർഘോഷങ്ങളും;
 കമ്പനം മസ്തിഷ്കത്തിൻ സിരകൾക്കേകീടും, മാ-
 ചെമ്പകപ്പുവിൻ രൂക്ഷരൂക്ഷമാം സൗരഭ്യവും;
 സർവ്വവുമിടചേർന്നു, വീർപ്പുമുട്ടിക്കാനെന്നെ
 ദുർവ്വിധിയിവിടെക്കൊണ്ടിരുത്തി മന:പൂർവ്വം!

പാടുപെട്ടിടംവശം പകുത്തി,ട്ടൊരു മുല്ല-
 ക്കാടാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ള ഹ്രസ്വകേശവുമായി;
 ക്കുങ്കുമപ്പൊട്ടുംതൊട്ടൊരായിരം പുളളിക്കുത്താ-
 ലങ്കിതമായിട്ടുള്ള പട്ടുസാരിയും ചാർത്തി;
 'ബോഡീസിൻ' വെള്ളപ്പട്ട 'ജമ്പറു' തടുത്തിട്ടും
 "പോടാ,പോ, നോക്കട്ടെ" നമട്ടുൽപം വെളിക്കുന്തി;
 അന്യോന്യം കലഹിക്കുമവയെ, ചേലച്ചുരു-
 ളൊന്നിച്ചു, മിന്നും 'ബ്രൂച്ചിൽ' കോർത്തനങ്ങിടാതാക്കി;
 ഇന്നോളം നാട്ടിൽത്തീർത്തിട്ടുള്ളൊരാപ്പൊൻപണ്ടങ്ങ-
 ളൊന്നൊഴിയാതാ മെയ്യിലൊത്തുചേർന്നോളംവെട്ടി;
 "ഇട്ടിടും താഴേ താഴേ ഞങ്ങളെന്റേപ്പോ ഘനം!"-കാതിൻ
 തട്ടുകൾ വീർപ്പിട്ടോതും പൊൻകണക്കുകളേന്തി;
 അണിയായ്,കൈയിൽത്താലമേത്തുമാളികളോടൊ-
 ത്തവിടേക്കെഴുന്നള്ളത്താണതാ വധുറാണി!
 നഗ്രമാണവളുടെ ശിരസ്സല്ലെങ്കിൽ, പക്ഷേ,

നന്മയില്ലവൾക്കെന്നു വല്ലോരും ശങ്കിച്ചാലോ!
 ഒറ്റയ്ക്കു വഴിക്കെങ്ങാൻ കാണുകിൽ, തലവെട്ടി-
 ചുറ്റുനോക്കിടാറുള്ളൊരാ മഞ്ഞപ്പെൺപോർക്കിനെ,
 അങ്ങനെ, മന്ദാക്ഷത്തിൽപ്പൊതിഞ്ഞു, മുന്നിൽക്കാൺകെ
 ഞങ്ങളദ്ഭുതപൂർവ്വമന്യോന്യം നോക്കിപ്പോയി.
 ചിലർക്കു ചുണ്ടിൽ സ്വൽപം പുഞ്ചിരി പൊടിച്ചു ഞാൻ
 ചിരിച്ചി,ല്ലാരാൻ കണ്ടാൽ മര്യാദകേടായാലോ!
 ദല്ലാളുണ്ടരികത്തു, കളഭം വാരിത്തേച്ചു
 മുല്ലപ്പൂക്കളുമണിഞ്ഞനസ്സിലിരിക്കുന്നു.
 "ഞാനിതു നടത്തി", യെന്നൊതുക്കാനാകാ, തഭി-
 മാനസുസ്തിതമൊന്നാച്ചുണ്ടിലുണ്ടിഴയുന്നു.
 വട്ടത്തിൽ, മാറെത്തുമ്പോൾക്കുർത്തെയും കഴുത്തിന്റെ
 പട്ടയുള്ളുൾക്കുപ്പായം വെളിയിൽക്കാണം മട്ടിൽ,
 ഉള്ളിതൻ തൊലിയേക്കാൾ മിനുത്തു, മുദുവായി-
 ടുള്ളു വസ്ത്രത്താൽത്തീർത്ത നീണ്ട 'ജുബാ'യും ചാർത്തി;
 'സ്സയിലാ'ണതെന്നൊരു ഭാവത്തിൽ, തുളവാലയൊ-
 നയവാ,യലസമായ്ക്കുണുത്തിൽച്ചുറ്റിക്കെട്ടി;
 'റിസ്സുവാ'ച്ചെല്ലാവരും കാണുവാന്മാത്രം, കൈകൾ
 മുട്ടോളം തെറ്റത്തേറ്റി,പ്പൊടിമീശയുമായി;
 ചെറ്റൊരവധത്യം കണ്ണിൽ സുരിക്കെ, താനങ്ങങ്ങാരു
 'ചിറ്റു ചട്ടമ്പി' യാണെന്നുള്ളൊരു ഭാവം കാട്ടി;
 പെണ്ണങ്ങൾ നിൽക്കുന്നിടത്തന്നത്തെസ്സുകലതും
 തന്നുടെ ശിരസ്സിലാണെന്നൊരു നാട്യത്തോടെ;
 പൂർവ്വകാമുകനാകി,ല്ലൊരുവൻ, നാരങ്ങയും
 പുവുമേകുവാൻ, 'തയ്യാറെടു'ത്തങ്ങനെ നിൽപ്പു!
 'ഗ്രാമഫോൺ' ചക്കാട്ടുമാസ്സംഗീതം സഹിക്കാ, ഹാ,
 ഭീമമാം ശ്രുതിയൊത്താപ്പിളർപ്പൻ നാഗസ്വരം!
 ദുസ്സഹമതിനേക്കാൾ, ഗോഷ്ടിയിൽ, തകിലോടു-
 മത്സരി,ച്ചയ്യോ, കാട്ടുമാ പ്രാണപരാക്രമം!
 ആപാദച്ചുഡം വിയർത്തൊഴുകി,ക്കരിപുര-
 ണഭാകവേ, കണ്ണും മൂക്കും ചുകന്നു, വെള്ളം ചാടി;
 ആരക്കതാമബുലാർദ്രദ്രാവകം, ശൂശ്രൂക്കളി-
 ലോരോതുളളികളായിട്ടങ്ങനെ തത്തിത്തുള്ളി;

എത്തി, ദക്ഷിണവാങ്ങി, കൈപൊക്കിയനുഗ്രഹം
പൊത്തിവെയ്ക്കായ് നഗ്രശിരസ്സിൽ, പുണ്യലിട്ടോർ!
അവരെയുടർന്നച്ഛനമ്മ,യമ്മാവൻ, വാദ്ധ്യൂർ...
ശിവനേ, നമസ്കരിച്ചുപ്പാവം കഴങ്ങിപ്പോയ്!

"മാലയാണാദ്യ"- "മല്ല, മോതിരമാ"- "ണാകട്ടേ!"
"താലികെട്ടില്ലേ?"- "താനൊന്നടങ്ങിനിൽക്കൂ, കൂവേ!"
തർക്കമായ് ചുടങ്ങിനെപ്പറ്റിയാ മൂപ്പിനന്മാർ-
"നിൽക്കുക, തർക്കിക്കാ, നിതിത്ര പുത്തരിയാണോ?
പപ്പള്ളച്ചേട്ടൻ ചൊന്നതാണിതിൽപ്പരമാർത്ഥം
തപ്പില്ല, തമ്മിലാദ്യം മോതിരമിടിക്കട്ടേ!"
നാട്ടുകാര്യസ്ഥൻ തീർപ്പുകൽപിച്ചു- "തിരിയൊന്നു
നീട്ടുക!"- "ബാലാ, ഷർട്ട്!" "മുഹൂർത്തം തെറ്റിക്കല്ലേ!"-

മോതിരം മാറി, മാലയിട്ടു, വായ്ക്കരവകൾ
കാതുപൊട്ടിക്കൈ, കോടിവസ്ത്രവും നൽകപ്പെട്ടു-
അപ്പൊഴേക്കൊരാക്രോശം: "നിർത്തുക നാഗസ്വരം!"
ആ'ശ്രുതി'യുടെ കവിൾക്കടമക്ഷണം പൊട്ടി!
നിന്നപോയ്ക്കിലടി- "മാറിനിന്നോടി മാതു
മുന്നോട്ടുപോട്ടമ്മായി" - "കൊച്ചിനെപ്പിടീ ജാന്തു!"
പെണ്ണങ്ങൾ 'ബ്ലൗസി' നുള്ള തുണിയും മറ്റും മറ്റും
പെണ്ണിനു സമ്മാനിക്കാൻ തിക്കമാക്കോലാഹലം!
"ഇച്ചിരി ചവയ്ക്കാനിങ്ങെടുത്തു തന്നാട്ടൊന്നു
കൊച്ചമ്മേ!" - മറ്റും തൂപ്പുകാരിതൻ നിവേദനം!
"അതിനാണിപ്പോൾ നേരം!..." കൊച്ചമ്മക്കോപം- "നെന-
ക്കിതുമസോത്രയാ മോളേ?"- "നാണിച്ചി, "ട്ടാറമ്മുമ്മേ!"
"ചെക്കനെ പൊക്കംപോരാ നത്തുപോലാണോ മുഖ-
മിത്തിരി വർക്കത്തില്ല!"- "പതുക്കെപ്പറ നാണി!"
"ഒച്ചയുണ്ടാമ്മേല, നിശ്ശബ്ദം!"- മുന്നോട്ടേക്കൊ-
രൊച്ചല്ല തെറ്റിപ്പോ, യൊരോത്തതാ നീങ്ങീടുന്നു!
സഹിക്കാമെത്തും-പക്ഷേ, മംഗളപത്രം!-നോക്കൂ
സദസ്സിൻ മദ്ധ്യത്തിലാസ്സംഹാരസ്വരൂപിയെ!
അൽപനാളവൾക്കയൊൾ നന്ദികാട്ടണ്ടേ മർത്ത്യൻ?

അതിനീസ്സാധുക്കളെക്കൊന്നിടുവേണോ സാരോ?-
 ഗതിയെത്തിനി, വാദ്ധ്യർ ഹിംസിക്കാനാരംഭിച്ചു!
 എട്ടടിചേരയ്ക്കൊത്ത സംസ്കൃതവൃത്തം, കഹ-
 കെട്ടിലുടുത്തിത്തള്ളിപ്പുറത്തുചാടും ശബ്ദം;
 ശബ്ദമാം ജലദോഷം പാതഷ്യമിരട്ടിച്ച
 ശബ്ദവുമായി ഗൃസ്തിപിടിക്കും സഭാകമ്പം;
 കപ്പായക്കീറൽ കാണാതിടത്തെത്തോളിൽക്കൈയൊ-
 നപ്പപ്പോൾപ്പൊക്കി,ത്തോർത്തു നേരേയാക്കേണ്ടും ഭാരം** ഈ ആശയത്തിന്
 എനിക്കു ഫലിത സാമ്രാട്ടായ ഈ.വി. കൃഷ്ണപിള്ളയോടു കടപ്പാടുണ്ട്)
 എന്തെല്ലാം പ്രയാസങ്ങളാണൊന്നുമോർക്കാതയാ-
 ളെത്തിനിപ്പലിവാലിൽച്ചെന്നായയോ പിടികൂടി!

വരവാനരനൽപം പല്ലിളിച്ചിട്ടുണ്ടതി-
 നരികേ ബിംബംപോലെ നിൽപാണു ലജ്ജാപിണ്ഡം!
 മംഗളപദ്യമാദ്യം വർണ്ണിച്ചു പ്രകൃതിയെ-
 ശ്ലംഗാരക്കഴമ്പായി;-വൃദ്ധന്മാർ തലയാട്ടി!
 വിയർപ്പിൻ ഗന്ധം ചുറ്റുമെനിക്കു ശ്വാസംമുട്ടി
 വിടുകയില്ലയാൾ-ശ്ലോകം രണ്ടുതീർന്നിട്ടേയുള്ളൂ.
 വരന്നു മൂന്നാമത്തെബ്ബോംബും, തയ്യാറായ്ക്കൊള്ളൂ!

"സാവിത്രി ബത സീത ഹന്ത സതിവൃന്ദാരാദ്ധ്യ മൂക്കുത്തിയാ-
 മാ വിഖ്യാതയരുന്ധതീ മഹതിക്കൂട്ടം ഗമിച്ചാപ്പഥി,
 പുവിട്ടങ്ങിഹ പോവാരി "ച്ചെലമ' യെക്കുറ്റിപ്പുറസ്ഥൻ, മഹാൻ,
 പൂവമ്പൻ, ധൃത 'കിട്ടു' നാമ, നിത, യുണ്ണിക്രൂപ്പു വേൾക്കുന്ന ഹാ!"

[ഹാ, ഗുരുവായൂരപ്പാ, തലച്ചുറ്റിടുന്നല്ലോ!
 വേഗമാകട്ടെ!-വെള്ളം!-എന്റെ കൊടുങ്ങല്ലൂരമ്മേ!]

"അയ്യോ!" ...പിന്നൊന്നും ബോധമില്ല മേ-മിഴി വീണ്ടും
 പയ്യെ ഞാൻ തുറന്നപ്പോൾക്കിടപ്പാണാസ്സുത്രിയിൽ!
 ഒക്കെ ഞാൻ സഹിച്ചിട്ടും സദ്യയുണ്ണാനെന്നെനി-
 ക്കൊക്കാഞ്ഞതോർക്കുമ്പോഴുണ്ടിപ്പൊഴും പശ്ചാത്താപം!
 കിട്ടുണ്ണിക്കുറ്റപ്പിനെ-മുതുമർക്കടത്തിനെ-

നട്ടെല്ലുരണ്ടായൊടിച്ചിട്ടിട്ടു, പാവത്തിനെ,
 പിന്നെയും മുതുകത്തു ചവിട്ടിച്ചതു,ചൊരു
 കന്ദസായകനാക്കിത്തീർത്തൊരാ ബ്രഹ്മാവിനെ;
 'ശാർദൂലവിക്രീഡിത'ക്കരുവിൽ, ചെല്ലമ്മയെ
 വാർത്തെടുത്തൊരുവശം ചതച്ചുകളഞ്ഞൊന്നെ;
 അവനെപ്പേടിച്ച്പോളരിക്കേ പോകില്ലാതും
 ശിവനേ, മനുഷ്യർക്കു ജീവനിൽക്കൊതിയില്ലേ?
 ഇന്നു, മാ വാദ്ധ്യരെ ഞാൻ ദൂരെയെങ്ങാനും കണ്ടാൽ
 മുന്നോട്ടൊരടി പിന്നെ വെയ്യില്ല-തിരിഞ്ഞൊടും!
 വല്ലകല്യാണത്തിനുമെത്തിയാലയാൾ, സദ്യ-
 യ്ക്കല്ലാതെ കാണില്ലെന്നെപ്പന്തലിലൊരേടത്തും!
 മന്നിതിൽ, കഷ്ടം, പ്ലേഗ്, കോളറ, മധുരവു-
 മെന്നെസ് കൃഷ്ണനുമൊത്തുള്ളൊ ഹാസ്യചലച്ചിത്രം;
 ചാവുന്ന ഫൈലോജെറ്റിക്കാസ്സുകൾ, ബാർബർസലൂൺ
 ഷേവുകൾ, ഹർമ്മോണിയപ്പാട്ടുകൾ, പേപ്പട്ടികൾ;
 പിംഗള-ഗൊണേറിയ, ബജ്രയെന്നിവയേക്കാൾ
 മംഗളപത്രങ്ങളേ, നിങ്ങളെപ്പേടിപ്പൂ ഞാൻ! ...

-23-3-1945

പ്രസാധകർ

നാളിളക്കം

